

مجله علوم پزشکی مدرس: آسیب‌شناسی زیستی
دوره ۱۲، شماره ۲: از ۶۱-۷۱
تاریخ ۱۳۸۸

اثر مصرف خوراکی سرشاخه زالزالک بر پاسخ انقباضی و رفع انقباضی وابسته به اندوتلیوم آئورت سینه‌ای در موش صحرایی دیابتی

مهرداد روغنی^{۱*}، توراندخت بلوجنژاد مجرد^۲، فرشاد روغنی‌دهکردی^۳

۱-دانشیار، گروه فیزیولوژی و مرکز تحقیقات گیاهان داروئی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۲-استاد، گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

۳-دانشیار، گروه قلب و عروق، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

دریافت مقاله: ۸۸/۰۵/۲۵ پذیرش مقاله: ۸۸/۰۷/۰۴

چکیده

هدف: بیماری دیابت قندی با افزایش رخداد بیماری‌های قلبی-عروقی همراه است. شواهدی مبنی بر اثر ضد دیابتی و بهبود دهنگی عملکرد سیستم قلب و گردش خون در مورد زالزالک وجود دارد، بنابراین در این تحقیق اثر مصرف خوراکی و وابسته به اندوتلیوم سرشاخه این گیاه به مدت ۶ هفته بر پاسخ انقباضی و رفع انقباضی آئورت سینه‌ای ایزوله در مدل تجربی دیابت در موش صحرایی نر بررسی شد.

مواد و روش‌ها: موش‌های صحرایی نر به پنج گروه کنترل، کنترل تحت تیمار با گیاه، دیابتی، دیابتی تحت درمان با گیاه و دیابتی تحت درمان با گلیپین کلامید تقسیم شدند. دو گروه تحت تیمار با گیاه نیز پودر سرشاخه این گیاه که با غذای استاندارد موش مخلوط شده بود را با نسبت وزنی ۶/۲۵ درصد دریافت نمودند. میزان وزن و گلوکز قبل از کار و در هفت‌های ۳ و ۶ پس از کار تعیین شد. در انتهای، پاسخ انقباضی حلقه‌های آئورت سینه‌ای به کلرور پتابسیم و فنیل افرین و رفع انقباضی به استیل کولین و سدیم نیتروپروسید با استفاده از بساط بافت ایزوله ارزیابی شد.

نتایج: میزان گلوکز سرم در گروه دیابتی تحت تیمار به طور معنی‌دار کمتر از گروه دیابتی بود ($P<0.01$). به علاوه، حداقل پاسخ انقباضی آئورت سینه‌ای دارای اندوتلیوم در گروه دیابتی تحت درمان با گیاه به کلرور پتابسیم و فنیل افرین به ترتیب به طور غیرمعنی‌دار و معنی‌دار ($P<0.05$) کمتر از گروه دیابتی بود و با حذف اندوتلیوم این تفاوت معنی‌دار از بین رفت. به علاوه، پاسخ رفع انقباضی حلقه‌های آئورتی دارای اندوتلیوم به استیل کولین در گروه دیابتی تحت درمان با گیاه در مقایسه با گروه دیابتی تیمار نشده بیشتر و معنی‌دار بود ($P<0.05$). در ضمن، هیچ تفاوت معنی‌دار بین گروه‌ها از نظر پاسخ رفع انقباضی به سدیم نیتروپروسید مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: تجویز خوراکی و دراز مدت زالزالک از طریق اثرگذاری بر عوامل مرتبط با اندوتلیوم موجب کاهش پاسخ انقباضی و افزایش پاسخ رفع انقباضی در بافت آئورت موش صحرایی دیابتی می‌شود که این مطلب می‌تواند در جلوگیری از عوارض عروقی دیابت در دراز مدت سودمند باشد.

کلیدواژگان: زالزالک، دیابت قندی، اندوتلیوم، آئورت، پاسخ انقباضی

*نشانی مکاتبه: تهران، دانشگاه شاهد، دانشکده پزشکی، گروه فیزیولوژی و مرکز تحقیقات گیاهان داروئی، صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۷۴۳۵
Email: mehjour@yahoo.com

۱- مقدمه

دانش بشری در مورد تنوع این بیماری، نیاز برای یافتن ترکیبات مؤثر با حداقل عوارض جانبی در درمان دیابت و اختلالات ناشی از آن شدیداً احساس می‌شود [۵]. از دیر باز گیاهان دارویی به علت سهولت دسترسی و در برخی موارد عوارض جانبی کمتر در صورت استفاده در محدوده اطمینان و رعایت ضوابط موجود پژوهشی از جایگاه ویژه‌ای برای درمان بیماری‌های رایج بشری بهویژه آن دسته از امراض با ماهیت متابولیک نظری دیابت قندی برخوردار بوده‌اند [۶]. همچنین طی سالیان اخیر هدف بسیاری از تحقیقات، بررسی اثربخشی مواد طبیعی با خاصیت هیپوگلیسمیک (Hypoglycemic) بر عوارض بافتی و ارگانیک ناشی از دیابت بوده است [۶]. با توجه به افزایش دانش بشری در مورد هتروژنیته این بیماری، نیاز برای یافتن ترکیبات مؤثر با عوارض جانبی کمتر در جلوگیری یا درمان دیابت یا مشکلات ناشی از آن شدیداً احساس می‌شود [۷].

در این رابطه گیاه زالزال با نام علمی *Crataegus spp* در خانواده روزاسه (Rosaceae) درختچه‌ای است با خارهای کوتاه یک سانتی‌متری و ارتفاع حدود $10\text{--}3$ متر با برگ‌های بادبزنی شکل تخم مرغی که قسمت انتهایی آن (سرشاخه) عموماً به قسمت‌های عمیقی تقسیم می‌شود و دندانه‌دار است. میوه آن گوشتی، گرد، زرد مایل به سرخ به قطر $2\text{--}1/5$ سانتی‌متر، دارای چندین هسته است و طمع ترش و شیرین دارد [۸]. این گیاه دارای سطح بالا از مواد آنتی اکسیدانت در گروه فلاونوئیدها است [۹]. به علاوه تجویز عصاره آن با اعمال یک اثر حفاظتی در برابر استرس اکسیدانیو ناشی از ایجاد رادیکال‌های آزاد اکسیژن موجب بهبودی عملکرد قلب و کاهش وسعت منطقه انفارکتوس در مدل تجربی ایسکمی رپرفیوژن (Reperfusion Ischemia) در موش صحرایی (Reperfusion Ischemia) می‌شود [۱۰]. همچنین برخی گیاهان این خانواده سطح لیپیدهای خون در موجودات آزمایشگاهی را کاهش می‌دهند [۱۱]. در یک مطالعه روی گیاهان دارویی مورد استفاده توسط

دیابت قندی از نظر بالینی یکی از مهم‌ترین عوامل خطر برای برخی عوارض نظیر نفropاتی (Nephropathy)، رتینوپاتی (Retinopathy)، نوروپاتی (Neuropathy) و بیماری‌های قلبی-عروقی محسوب می‌شود که براساس پیش‌بینی به عمل آمده، شیوع آن در جامعه انسانی در آینده افزایش خواهد یافت [۱]. کمبود یا کاهش نسبی میزان انسولین در این بیماری با عوارض متabolیکی حاد و مزمن همراه است [۲]. در بیماری دیابت قندی عوامل مختلف شامل افزایش تشکیل رادیکال‌های آزاد اکسیژن به علت افزایش سطح گلوکز خون و تشدید پراکسیداسیون لیپیدی موجب افزایش بروز آتروسکلروز (Atherosclerosis) و بیماری‌های قلبی-عروقی می‌شود. در همین ارتباط نتایج تحقیقات قبلی نشان می‌دهد که پاسخ انقباضی برخی نواحی عروقی شامل آئورت سینه‌ای به نورآدرنالین و کلرور پتاسیم در موش‌های صحرایی دیابتی شده توسط استرپتوزوتولین (Streptozotocin) به طور معنی‌داری نسبت به حیوانات سالم افزایش می‌یابد که در این افزایش پاسخ انقباضی عروق عوامل گوناگون از جمله تشدید تولید اندوتلین به عنوان یک منقبض‌کننده قوی عضلات صاف عروق، افزایش ستز و ترشح برخی از پروستاگلاندین‌های تنگ‌کننده عروقی، افزایش غلظت داخل سلولی دی‌آسیل گلیسرول و افزایش متعاقب کلسیم داخل سلولی به عنوان عامل محرک انقباض در عضله صاف عروقی و کاهش توانایی تولید فاکتورهای گشادکننده عروقی با منشأ اندوتلیال نظیر نیتریک اکسید می‌تواند مطرح باشد. همچنین پاسخ اتساعی سیستم عروقی دارای اندوتلیوم نظیر بافت آئورت در موش‌های صحرایی دیابتی به استیل کولین به طور محسوس کمتر از موش‌های صحرایی سالم است [۳، ۴].

هدف اصلی که از روش‌های درمانی دیابت قندی تعقیب می‌شود، برقراری میزان طبیعی قندخون و جلوگیری یا به تعویق انداختن ظهور عوارض آن است. با توجه به افزایش

طبيعي بدون برقراری حالت روزه‌داری، ميزان گلوكز سرم آنها کمتر از ۲۵۰ ميلى گرم بر دسي ليتر بود [۱۶]. در اين خصوص از شبکه رترواوربيتال (Retroorbital) و لوله موئينه برای خون‌گيري استفاده شد. موش‌ها به طور تصادفي به ۵ گروه كترين، كترين تحت تيمار با گياه، ديابتى، ديابتى تحت تيمار با گياه و ديابتى تحت تيمار با گليبين كلاميد (كترين مثبت) تقسيم شدند. تيمار با دارو يا گياه به مدت ۸ هفته ادامه يافت. برای ديابتى نمودن موش‌ها از داروي استريپتوزوتوسين به صورت تک‌دوز و داخل صفاقى به ميزان ۶۰ ميلى گرم بر كيلوگرم حل شده در محلول سالين فيزيولوژيک سرد استفاده شد. داروي كاهنده قندخون (گليبين كلاميد) نيز به ميزان ۶۰۰ ميكروگرم بر كيلوگرم در روز تجويز شد. يك هفته پس از تزريق، برای اطمینان از ديابتى بودن حيوانات، قند ادرار به روش نوار ادراري (شركت گلوكوياب، تهران) كترين شد و فقط حيوانات قطعاً ديابتى شده به مرحله بعدی برای ادامه کار يا شروع تيمار راه يافتند. در روزهای بعد، عاليم شايع ديابت نظير پرخوري، پرنوشی، افزایش دفع ادرار و كاهش وزن نيز دیده شد که خود تاييد ديگری بر حالت ديابت است. ميزان وزن حيوانات و گلوكز سرم [روش آنژيمى گلوكز اكسيداز (شركت زيست‌شيمى، تهران)] قبل از انجام کار و طی هفتاهای ۳ و ۶ پس از بررسی براساس دستورالعمل كيت با استفاده از اسپکتروفوتومتر (اسپکترونيک ۲۰، آمريكا) اندازه‌گيري شد.

۱-۲- اندازه‌گيري پاسخ انقباضی و رفع انقباضی آثارت سينه‌ای

در پايان کار، موش‌ها با استفاده از اتر بيهوش و با باز کردن قفسه سينه آثارت سينه‌ای جدا شد؛ در داخل محلول كربس (Krebes' solution) سرد (كه به طور مداوم به داخل آن گاز كربوژن (Carbogen gas) (دمide می‌شد) قرار داده شد. ترکيب شيميايی محلول كربس مورد استفاده در تمام آزمایش‌ها به قرار زير بود (بر حسب ميلى مولار):

مردم در كشور مکريک روی خرگوش‌های سالم مشخص شد که تجويز خوراکی يكى از گياهان هم جنس زالزالك قبل از القاي هيپرگلیسمى (Hyperglycemia) (توسط تزريق زيرجلدي محلول ۵۰ درصد دكستروز) موجب كاهش معنى دار و بارز قندخون می‌شود [۱۲]. در مطالعه ديگر توسيط جواد (Jouad) و همكاران (۲۰۰۳) روی يكى از گياهان هم جنس زالزالك مشخص شد که تجويز ۹ روز عصاره آبي برگ آن به موش‌های صحرائي ديابتى شده توسيط استريپتوزوتوسين به صورت وابسته به دوز موجب كاهش بارز و معنى دار سطح گلوكز خون می‌شود و در اين ارتباط سطح پایه انسولين خون تغيير معنى داري نشان نداد [۱۳].

بنابراین با توجه به افرايش پاسخ سيسitem عروقى به عوامل تنگ‌كتنده و كاهش پاسخ‌گوبي به عوامل گشاد‌كتنده عروقى در حالت ديابت [۳] و اهميت گياهان دارويي در درمان عوارض بيماري‌های متابوليک [۶]، در بررسی حاضر اثر وابسته به اندوتيليوم مصرف خوراکی و مزمن زالزالك بر پاسخ انقباضی و رفع انقباضی آثارت سينه‌ای موش صحرائي نر بررسی شد.

۲- مواد و روش‌ها

در اين مطالعه از ۴۰ سر موش صحرائي نر سفيد نژاد ويستار (Wistar) (انستيتو پاستور، تهران) در محدوده وزني ۲۳-۲۱ ۳۱۵-۲۶۵ گرم استفاده شد. تمام حيوان‌ها در دماي درجه سانتي‌گراد در گروه‌های ۳ تا ۴ تايي در هر قفس قرار داده شدند. حيوان‌ها آزادانه به آب لوله‌كشي و غذای منخصوص موش (شركت خوراک دام پارس، كرج) يا غذای مخلوط شده با پودر سرشاخه زالزالك (خشک شده در سایه) به نسبت ۷/۲۵ درصد به مدت ۶ هفته دسترسی داشتند [۱۴، ۱۵]. برای تهييه غذا، پس از تاييد علمي، پودر به دست آمده از آسياب نمودن سرشاخه تازه گياه (بدون ميء) يا غذای پودر شده و استاندارد موش مخلوط و مجددًا غذای حيوان توليد شد. در اين بررسی از آن دسته موش‌های صحرائي نر استفاده شد که در شرایط

فقدان اندوتیلیوم در چنین حلقه‌هایی در نظر گرفته شد. برای ثبت و آنالیز داده‌ها نیز از نرم‌افزار فیزیوگراف ۱ (شرکت بهنیه آرمان، تهران) استفاده شد. پاسخ انقباضی در تمامی بررسی‌ها به صورت گرم و در مورد پاسخ رفع انقباضی به صورت درصد بیان شد.

۲-۲- آنالیز آماری

تمام نتایج به صورت میانگین $\pm$ انحراف معیار بیان شده است. در مورد وزن و میزان گلوکز سرم حیوانات در هفته‌های مختلف از آزمون آنوفا (ANOVA) با اندازه‌گیری مکرر و در مورد نتایج عروقی و برای مقایسه بین گروهی آن‌ها از آزمون آنوفای یکطرفه (One-way ANOVA) و آزمون توکی (Tukey) استفاده شد. به علاوه، سطح معنی‌دار در تمام آنالیزها، $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

۳- نتایج

از نظر وزن، هیچ تفاوت معنی‌داری بین گروه‌ها در هفته قبل از کار (سطح پایه) مشاهده نشد. گروه کترول تحت تیمار مشابه با گروه کترول یک افزایش طبیعی وزن را در پایان هفته ششم نشان داد، هر چند این افزایش وزن در مقایسه با گروه کترول کمتر بود. در گروه دیابتی در هفته ششم یک کاهش بارز و معنی‌دار در مقایسه با هفته قبل بررسی ($P < 0.005$) مشاهده شد. از طرف دیگر، تفاوت موجود بین دو گروه دیابتی و دیابتی تحت درمان با گیاه در هفته ششم در حد معنی‌دار بود ($P < 0.05$) و میزان وزن در گروه دیابتی تحت تیمار با گیاه کاهش کمتر نشان داد. به علاوه، کاهش وزن در گروه دیابتی تحت درمان با گلیکین کلامید نیز کمتر بود و وزن در هفته ششم به طور معنی‌داری بیشتر از گروه دیابتی درمان نشده بود ($P < 0.01$) (نمودار ۱). در خصوص میزان گلوکز سرم، در هفته قبل از بررسی تفاوت معنی‌دار بین گروه‌ها یافت نشد، در هفته‌های ۳ و ۶ میزان گلوکز سرم در دو گروه دیابتی و دیابتی تحت تیمار با گیاه در حد معنی‌دار ($P < 0.005$) بیشتر از گروه کترول بود؛ هر چند

NaCl : KCl , ۱/۱۸/۵, CaCl_2 , ۴/۷۴, MgSO_4 , ۵/۲, KH_2PO_4 , ۲۴/۹, NaHCO_3 در داخل محلول کربس سرد (به منظور کاهش دادن متابولیسم بافت و کاهش مرگ و میر سلولی)، آئورت به دقت از بافت پیوندی اطراف پاک شده، سپس به حلقه‌هایی به طول حدوداً ۴-۵ میلی‌متر تقسیم شد. برای حصول اطمینان از سلامت اندوتیلیوم، پس از ایجاد انقباض با غلظت 10^{-7} مولار فنیل افرین، استیل کولین با غلظت 10^{-5} مولار به حمام بافت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد اضافه شد. مشاهده پاسخ شل شدگی بیشتر از ۴۰-۳۰ درصد در حلقه‌های آئورت بعنوان ملاک سالم بودن اندوتیلیوم در نظر گرفته شد. برای ثبت پاسخ حلقه‌های آئورتی، آن‌ها به کمک سیم‌های پلاتینی L شکل که به موازات هم قرار داشتند، از یک طرف به قلاب فلزی و از طرف دیگر به مبدل نیروی ایزومتریک F-60 متصل شدند. در این بررسی کشش اولیه اعمال شده به حلقه‌های آئورتی $1/5$ گرم بود. پس از اعمال این کشش، ۶۰ تا ۹۰ دقیقه به بافت اجازه داده شد تا وضعیت ثابت پیدا کند. محلول کربس داخل حمام بافت هم هر ۳۰ دقیقه تعویض شد. پس از حصول حالت تعادل، بافت به ترتیب در معرض غلظت‌های افزایش یابنده کلرور پتانسیم (۱۰ تا ۵۰ میلی‌مولار) (برای اطمینان از سلامت بافت) و فنیل افرین (10^{-9} تا 10^{-5} مولار) قرار گرفت. برای ثبت پاسخ رفع انقباضی در حالت دارای اندوتیلیوم، حلقه‌های آئورتی در ابتدا در معرض غلظتی از فنیل افرین که حدود ۸۰ درصد حداقل پاسخ را ایجاد نمود قرار گرفته و سپس در معرض غلظت‌های افزایش یابنده استیل کولین (10^{-9} تا 10^{-5} مولار) قرار گرفتند. برای ثبت پاسخ رفع انقباضی در حالت بدون اندوتیلیوم، در ابتدا اندوتیلیوم با چرخاندن یک لوله موئینه در داخل لومون رگ تخریب شده و سپس حلقه‌های آئورتی در ابتدا در معرض غلظتی از فنیل افرین که حدود ۸۰ درصد حداقل پاسخ را ایجاد نمود قرار گرفته و سپس در معرض غلظت‌های افزایش یابنده سدیم نیتروپروسید (10^{-9} تا 10^{-5} مولار) قرار گرفت. عدم مشاهده پاسخ شل شدگی در حلقه‌های پیش‌منقضی شده با فنیل افرین در حضور استیل کولین (10^{-5} مولار) تایید کننده

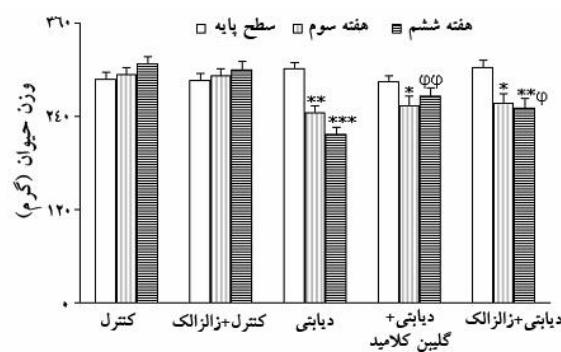
۱-۳-پاسخ انقباضی آئورت سینه‌ای به کلرور پتاسیم

نمودار ۳، پاسخ انقباضی حلقه‌های دara و فاقد اندوتیلیوم را به غلاظت‌های افزایش یابنده کلرور پتاسیم در گروه‌های کنترل، کنترل تحت تیمار با گیاه، دیابتی، دیابتی تحت تیمار با گیاه و دیابتی تحت درمان با گلین کلامید نشان می‌دهد. همان‌طور که مشخص است پاسخ انقباضی به کلرور پتاسیم در مورد این گروه‌ها از یک طرح وابسته به غلاظت تعییت نموده است و حالت دیابت موجب افزایش پاسخ گویی حلقه‌های آئورتی به کلرور پتاسیم از غلاظت ۴۰ میلی‌مولار و بالاتر در مورد حلقه‌های دara و فاقد اندوتیلیوم به‌طور معنی‌دار شده است ($P<0.05$). به‌علاوه حذف اندوتیلیوم موجب افزایش غیرمعنی‌دار پاسخ انقباضی به کلرور پتاسیم در تمام گروه‌ها شد. همچنین درمان موش‌های دیابتی با گیاه در مورد حلقه‌های دara و فاقد اندوتیلیوم موجب کاهش معنی‌دار حداقل پاسخ انقباضی ناشی از کلرور پتاسیم نشد؛ هر چند تفاوت موجود بین این دو گروه با حذف اندوتیلیوم کاهش یافت که خود تا حدودی وابستگی چنین پاسخی را به عوامل مشتق از اندوتیلیوم نشان می‌دهد. در مورد گروه کنترل تیمار شده با گیاه نیز یک کاهش کم و غیرمعنی‌دار در مقایسه با گروه کنترل از غلاظت ۱۰ میلی‌مولار به بعد به‌ویژه در مورد نمونه‌های دارای اندوتیلیوم مشاهده شد.

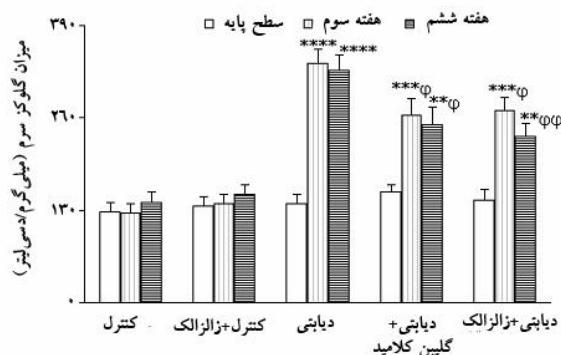
۲-۳-پاسخ انقباضی آئورت سینه‌ای به فنیل افرین

نمودار ۴، پاسخ انقباضی حلقه‌های دara و فاقد اندوتیلیوم را به غلاظت‌های افزایش یابنده فنیل افرین در گروه‌های کنترل، کنترل تحت تیمار با گیاه، دیابتی، دیابتی تحت تیمار با گیاه و دیابتی تحت درمان با گلین کلامید نشان می‌دهد. همان‌طور که مشخص است پاسخ انقباضی به فنیل افرین در مورد این گروه‌ها با و بدون اندوتیلیوم از یک طرح وابسته به غلاظت تعییت نموده است و دیابت موجب افزایش بارز و معنی‌دار

که در گروه دیابتی تحت درمان با گیاه میزان گلوکز سرم به‌طور معنی‌دار در هفته‌های ۳ و ۶ کمتر از گروه دیابتی درمان نشده بود ($P<0.01$). به‌علاوه، گروه کنترل تحت تیمار کاهش این پارامتر را در مقایسه با گروه کنترل نشان نداد (نمودار ۲). درمان گروه دیابتی با گلین کلامید نیز یک کاهش بارز و معنی‌دار در گلوکز سرم در هفته ششم در مقایسه با گروه دیابتی درمان نشده ایجاد نمود ($P<0.05$).

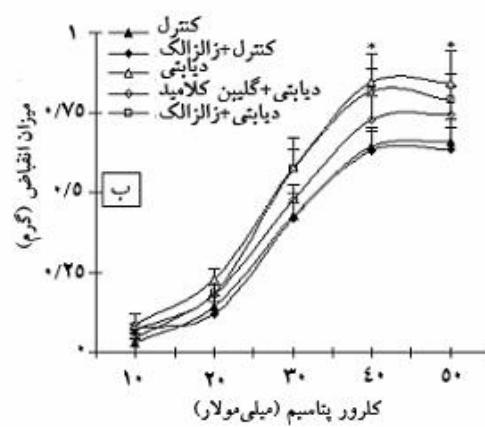
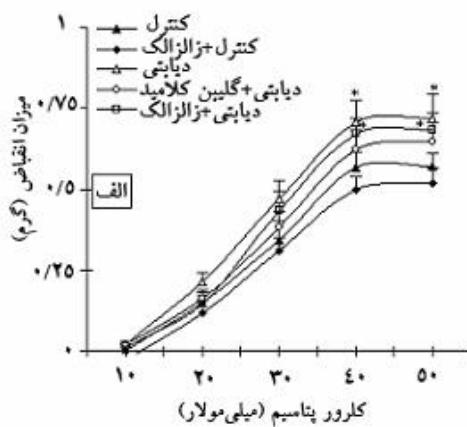
نمودار ۱ تغییرات وزن در هفته‌های مختلف در موش‌های صحرایی کنترل و دیابتی تیمار شده $P<0.05$; $P<0.01$; $P<0.001$; $P<0.0001$ (در مقایسه با سطح پایه در همان گروه)، $\Phi P<0.05$; $\Phi\Phi P<0.01$ (در مقایسه با گروه دیابتی در همان هفته)

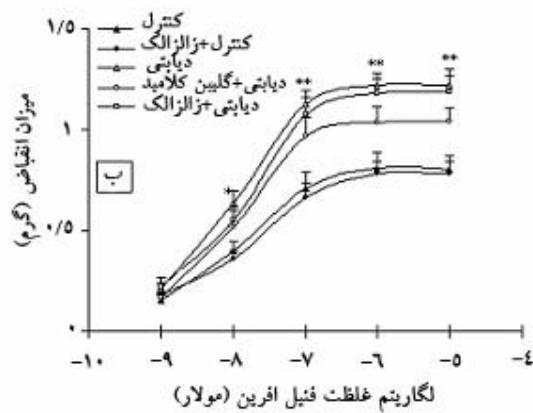
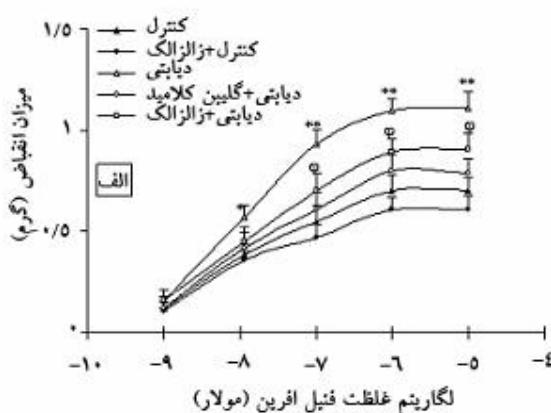
نمودار ۲ تغییرات گلوکز سرم در هفته‌های مختلف در موش‌های صحرایی کنترل و دیابتی تحت تیمار $P<0.01$; $P<0.005$; $P<0.0005$; $P<0.00005$ (در مقایسه با سطح پایه در همان گروه)، $\Phi P<0.05$; $\Phi\Phi P<0.01$ (در مقایسه با گروه دیابتی در همان هفته)

مورد گروه کنترل تیمار شده با گیاه نیز یک کاهش کم و غیرمعنی دار در مقایسه با گروه کنترل بهویژه در مورد نمونه های دارای اندوتیلوم مشاهده شد. درمان موش های دیابتی با گلین کلامید نیز موجب کاهش بارز و معنی دار پاسخ انقباضی در حلقه های دارا و فاقد اندوتیلوم از غلظت 10^{-7} مولار به بعد شد ($P<0.05-0.01$).

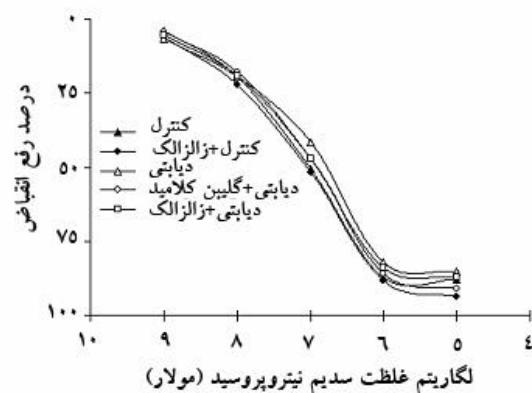
پاسخ حلقه های آئورتی به فنیل افرین از غلظت 10^{-8} مولار به بعد شده است ($P<0.01$). همچنین درمان موش های دیابتی با گیاه موجب کاهش معنی دار در پاسخ انقباضی به فنیل افرین از غلظت 10^{-7} مولار به بعد در مقایسه با گروه دیابتی در حلقه های دارای اندوتیلوم شده است ($P<0.05$) و حذف اندوتیلوم موجب حذف این تفاوت شد. در

نمودار ۳ پاسخ انقباضی آئورت سینه ای به غلظت های افزایش یابنده کلرور پتانسیم در گروه های مختلف در دو حالت دارای اندوتیلوم (الف) و بدون اندوتیلوم (ب) ($P<0.05$ در مقایسه با گروه کنترل)

نمودار ۴ پاسخ انقباضی آئورت سینه ای به غلظت های افزایش یابنده فنیل افرین در گروه های مختلف در دو حالت دارای اندوتیلوم (الف) و بدون اندوتیلوم (ب): * $P<0.05$ (در مقایسه با گروه کنترل)، ** $P<0.01$ (در مقایسه با گروه دیابتی)

نمودار ۶ پاسخ رفع انقباضی به سدیم نیتروپروسید (به صورت تجمعی و وابسته به غلظت) در حلقه‌های آئورتی پیش‌منقبض شده با فنیل افرین در گروه‌های مختلف پس از گذشت ۶ هفته

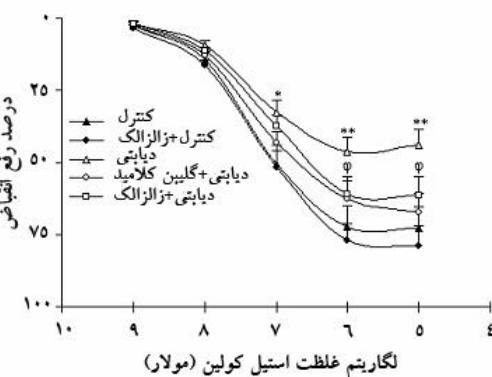
۴- بحث

نتایج این بررسی نشان داد که تجویز خوراکی و دراز مدت سرشاخه زالزالک با یک نسبت وزنی ۶/۲۵ درصد به مدت ۶ هفته در موش‌های دیابتی موجب کاهش معنی دار میزان گلوكز سرم می‌شود، حداکثر پاسخ رفع انقباضی آئورت سینه‌ای دارای اندوتلیوم در گروه دیابتی تحت درمان با گیاه به کلرور پتاسیم و فنیل افرین به ترتیب به طور غیرمعنی دار و معنی دار کمتر از گروه دیابتی بود و با حذف اندوتلیوم این تفاوت معنی دار از بین رفت. به علاوه، پاسخ رفع انقباضی حلقه‌های آئورتی دارای اندوتلیوم به استیل کولین در گروه دیابتی تحت درمان با گیاه در مقایسه با گروه دیابتی تیمار نشده بیشتر و معنی دار بود. همچنین، هیچ تفاوت معنی داری بین گروه‌ها از نظر پاسخ شل شدگی به سدیم نیتروپروسید مشاهده نشد.

mekanizmehای متفاوتی در ایجاد اختلال در ساختمان و عملکرد عروق خونی در دیابت قندی دخالت دارند. در این ارتباط ظرفیت اندوتلیوم عروق در سنتر گشادکننده‌های عروقی مانند پروستاسایکلین (Prostacyclin) و نیتریک اکسید کم شده و تنگ‌کننده‌های عروقی مانند اندوتلین به مقدار زیادی تولید می‌شوند. هر چند که در مورد نقش هیبرگلیسمی مزمن

۳-۳- پاسخ رفع انقباضی آئورت سینه‌ای به استیل کولین و نیتروپروسید

از نظر پاسخ رفع انقباضی حلقه‌های آئورتی پیش‌منقبض شده با فنیل افرین و دارای اندوتلیوم، با اضافه شدن دوزهای تجمعی استیل کولین، یک پاسخ گشادشده‌گی وابسته به غلظت در تمام گروه‌ها مشاهده شد (نمودار ۵). در این خصوص معلوم شد که گروه دیابتی یک کاهش معنی دار در میزان پاسخ شل شدگی در مقایسه با گروه کنترل از غلظت ۱/۰ میکرومولار به بعد نشان می‌دهد ($P<0.05$). همچنین، پاسخ شل شدگی در گروه دیابتی تحت درمان با گیاه از غلظت ۱ میکرومولار به بعد در مقایسه با گروه دیابتی تیمار نشده بیشتر و معنی دار بود ($P<0.05$). در مورد گروه دیابتی تحت درمان با گلین کلامید نیز چنین وضعیتی مشاهده شد. از طرف دیگر، گروه کنترل تحت تیمار نیز کاهش معنی دار این پاسخ را در مقایسه با گروه کنترل نشان نداد. در خصوص پاسخ رفع انقباضی حلقه‌های آئورتی پیش‌منقبض شده با فنیل افرین و بدون اندوتلیوم، اگرچه با اضافه شدن دوزهای تجمعی سدیم نیتروپروسید، یک پاسخ گشادشده‌گی وابسته به غلظت در تمام گروه‌ها مشاهده شد (نمودار ۶) ولی هیچ تفاوت معنی داری بین گروه‌ها از این نظر مشاهده نشد.

نمودار ۵ پاسخ رفع انقباضی به استیل کولین (به صورت تجمعی و وابسته به غلظت) در حلقه‌های آئورتی پیش‌منقبض شده با فنیل افرین در گروه‌های مختلف پس از گذشت ۶ هفته $P<0.01$, $P<0.05$ (در مقایسه با گروه دیابتی)

همکاران (۲۰۰۵) نشان می‌دهد که زالزالک نقش مهمی در جلوگیری از بیماری‌های قلب و گردش خون نظیر حالت فشارخون بالا و درمان آنها دارد. در این رابطه مشخص شد که تجویز این گیاه موجب کاهش آسیب بافتی ناشی از برقراری مجدد جریان به دنبال ایسکمی و کاهش فشارخون می‌شود و تغییرات سیستم گشادکننده عروقی نیتریک اکسید و پروستاگلاندین‌ها برای بروز این آثار ضروری به نظر می‌آید [۱۹]. همچنین با آنالیز مواد مؤثر در گیاه مشخص نمودند که بخش اعظم آثار عروقی گیاه به دلیل وجود فلاونوئیدها با خاصیت آنتی‌اکسیدانت است [۱۹]. در یک مطالعه دیگر توسط ژنگ (Zhang) و همکاران (۲۰۰۱) مشخص شد که برخی فلاونوئیدها با خاصیت محافظت‌کننده و آنتی‌اکسیدانت نظیر کوئرستین (Quercetin) به مقدار زیاد در زالزالک یافت می‌شوند [۲۰]. نتایج مطالعات قبلی در مورد کوئرستین به خوبی تأییدکننده آثار ضد دیابتی و کاهش دهنگی انقباض و افزایش دهنگی پاسخ گشادشده عروقی این فلاونوئید است [۲۱]. در این مورد کوئرستین موجب افزایش آزادسازی ماده گشادکننده عروقی نیتریک اکسید و افزایش در دسترس بودن آن شده و برای بروز آثار آن به وجود اندوتلیوم نیاز است [۲۱] که این با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. بخش دیگری از اثرهای سودمند این گیاه در تحقیق حاضر را می‌توان به کاهش دادن پراکسیداسیون لیپیدی و استرس اکسیداتیو در بافت عروقی نسبت داد [۱۰]. در این‌باره مشخص شده زالزالک دارای خواص جمع‌کننگی رادیکال‌های آزاد اکسیژن نظیر سوپر اکسید، محافظت سلول در برابر آسیب‌های شیمیایی شامل سموم محیطی، کاهش دادن پراکسیداسیون لیپیدی در نواحی بافتی مختلف و محافظت بافت‌هایی نظیر کبد در برابر انواع استرس‌های شیمیایی است که علت اصلی آن وجود سطح بالا از مواد آنتراکسیدانت نظیر فلاونوئیدها در این گیاه است [۹]. در مطالعه حاضر تجویز دراز مدت زالزالک دارای اثر کاهنگی قندخون نیز بود. در این‌باره مشخص شده که

در بروز عوارض عروق بزرگ در حالت دیابت قندی شواهد قطعی وجود ندارد، ولی برخی از نتایج به دست آمده خود هیبرگلیسمی و تشید استرس اکسیداتیو ناشی از آن را دلیل بروز این عوارض می‌دانند [۳]. نتیجه یکی از مطالعات نشان می‌دهد که در دیابت قندی اختلال متابولیسم گلوکز و گلیکوزیلاسیون پروتئین‌ها نقش مهمی در ایجاد آتروسکلروز و افزایش نفوذپذیری و اسکلروز (Sclerosis) عروق خونی دارند. به علاوه در بیماران دیابتی تولید رادیکال‌های آزاد از طریق اتواکسیداسیون (Autoxidation) گلوکز افزایش می‌یابد [۱۷]. نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد که پاسخ انقباضی حلقه‌های آئورتی دارای اندوتلیوم به فنیل افرین و کلرور پتاسیم در موش‌های صحرایی نر دیابتی به طور معنی‌داری نسبت به حیوانات سالم افزایش یافته است که این یافته‌ها با نتایج مطالعه آبیب (Abebe) و همکاران مطابقت دارد [۴]. به علاوه، با حذف اندوتلیوم به دلیل حذف عوامل گشادکننده عروقی نظیر نیتریک اکسید پاسخ انقباضی تشید می‌شود که این نیز در بررسی حاضر به دست آمد.

تجویز دراز مدت زالزالک در این مطالعه موجب کاهش پاسخ گویی آئورت به عوامل منقبض‌کننده شامل کلرور پتاسیم و فنیل افرین و تشید پاسخ رفع انقباضی به استیل کولین شد و با حذف اندوتلیوم این آثار تا حدود زیادی از بین رفت که خود حکایت از نقش مهم اندوتلیوم و عوامل شیمیایی مرتبط با آن نظیر سیستم نیتریک اکسید و پروستاگلاندین‌ها در بروز آثار سودمند این گیاه در بررسی حاضر دارد. در این رابطه، نتایج مطالعه واکر (Walker) و همکاران (۲۰۰۶) نشان می‌دهد که تجویز روزانه عصاره زالزالک به مدت ۴ ماه به افراد مبتلا به دیابت قندی نوع ۲ موجب کاهش فشارخون شریانی و بهبود عملکرد سیستم قلب و گردش خون می‌شود که بخش اعظم اثر را نیز به میزان بالای پلی‌فنل‌های موجود در گیاه با خاصیت کاهش دهنگی خواص انقباضی و تشید آزاد شدن عوامل گشادکننگی عروقی نظیر نیتریک اکسید آزاد شده از اندوتلیوم عروقی نسبت دادند [۱۸]. همچنین مطالعه چنگ (Chang) و

همه حیوانات به یک میزان از غذای حاوی گیاه مصرف کنند و مقدار مصرف غذا در واقع به میزان تمایل حیوان برای مصرف بستگی دارد که در این خصوص مقالات متعدد طی سالیان اخیر یافت می‌شود. به عبارت دیگر هدف از این‌گونه تحقیقات این است که گفته شود اگر در جامعه انسانی یک رژیم غذایی حاوی یک گیاه خاص بیشتر استفاده شود (که در اینجا مقدار مصرف به عوامل فیزیولوژیک متعدد بستگی دارد)، احتمال بروز عوارض بیماری می‌تواند کمتر شود.

تجویز خوراکی و دراز مدت سرشاخه زالزالک از طریق اثرباری بر عوامل مرتبط با اندولیوم موجب کاهش پاسخ انقباضی و افزایش پاسخ رفع انقباضی در بافت آئورت موش صحرایی دیابتی می‌شود و می‌تواند در جلوگیری از عوارض عروقی دیابت در دراز مدت سودمند باشد.

۵- تشکر و قدردانی

بخشی از پژوهش حاضر با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشکده پزشکی دانشگاه شاهد (تهران) در سال ۱۳۸۷ به انجام رسیده است که بدین وسیله از ایشان سپاسگزاری می‌نماییم.

فلاؤنونیدهای کوئرسین و رزوراترول (Resveratrol) که به میزان زیاد در چنین گیاهانی یافته می‌شوند دارای خاصیت ضد دیابتی و اثر شبه انسولینی هستند [۲۲، ۲۳]. همچنین، تجویز برخی فلامونونیدها به روش داخل صفاقی در موش‌های صحرایی دیابتی شده توسط استرپتوزوتوسمین، موجب کاهش معنی دار سطح گلوكز سرم به صورت وابسته به دوز می‌شود؛ در حالی که همین فلامونونیدها اثر محسوسی بر غلظت گلوكز خون در حیوانات سالم ندارند [۲۲]. از طرف دیگر؛ برخی از فلامونونیدهای موجود در گیاهان دارویی به عنوان ماده آنتی‌اکسیدانت با خاصیت شبه انسولینی شناخته می‌شوند و از این طریق قادر به کاهش دادن علایم دیابت قندی و برگرداندن سطح برخی پارامترها به حد طبیعی هستند [۲۳].

از جمله محدودیت‌های بررسی حاضر و مطالعات مشابه آن است که غذای تهیه شده حاوی گیاه به طور آزاد و بدون اعمال محدودیت در اختیار حیوانات تحت درمان قرار می‌گیرد. بنابراین این احتمال وجود دارد که تمام حیوانات به یک میزان از گیاه استفاده نکرده باشند و این می‌تواند تفاوت‌های کمتر بین گروه‌های مورد مطالعه و پراکنش بیشتر داده را در چنین مطالعاتی توجیه کند. البته هدف اصلی کار این نبوده است که

۶- منابع

- [1] Tripathi BK, Srivastava AK. Diabetes mellitus: complications and therapeutics. *Med Sci Monit* 2006; 12(7): RA130-47.
- [2] Wändell PE. Quality of life of patients with diabetes mellitus. An overview of research in primary health care in the Nordic countries. *Scand J Prim Health Care* 2005; 23(2): 68-74.
- [3] Mori S, Takemoto M, Yokote K, Asaumi S, Saito Y. Hyperglycemia-induced alteration of vascular smooth muscle phenotype. *J Diabetes Complications* 2002; 16(1): 65-8.
- [4] Abebe W, Harris KH, MacLeod KM. Enhanced contractile responses of arteries from diabetic rats to alpha 1-adrenoceptor stimulation in the absence and presence of extracellular calcium. *J Cardiovas Pharmacol* 1990; 16(2): 239-48.
- [5] Suji G, Sivakami S. Approaches to the treatment of diabetes mellitus: an overview. *Cell Mol Biol* 2003; 49(4): 635-9.
- [6] Grover JK, Yadav S, Vats V. Medicinal plants of India with anti-diabetic potential. *J*

- Ethnopharmacol 2002; 81(1): 81-100.
- [7] Dey L, Attele AS, Yuan CS. Alternative therapies for type 2 diabetes. *Altern Med Rev* 2002; 7(1): 45-58.
- [8] Mirheydar H. Medicinal plant science: Application of plants in prevention and treatment of diseases. 1996; p: 127.
- [9] Peschel W, Bohr C, Plescher A. Variability of total flavonoids in Crataegus--factor evaluation for the monitored production of industrial starting material. *Fitoterapia* 2008; 79(1): 6-9.
- [10] Veveris M, Koch E, Chatterjee SS. Crataegus special extract WS 1442 improves cardiac function and reduces infarct size in a rat model of prolonged coronary ischemia and reperfusion. *Life Sci* 2004; 74(15): 1945-55.
- [11] Li HB, Fang KY, Lü CT, Li XE. [Study on lipid-regulating function for the extracts and their prescriptions from Semen Cassiae and fructus crataegi]. *Zhong Yao Cai* 2007; 30(5): 573-5.
- [12] Román Ramos R, Alarcón-Aguilar F, Lara-Lemus A, Flores-Saenz JL. Hypoglycemic effect of plants used in Mexico as antidiabetics. *Arch Med Res* 1992; 23(1): 59-64.
- [13] Jouad H, Lemhadri A, Maghrani M, Burcelin R, Eddouks M. Hawthorn evokes a potent anti-hyperglycemic capacity in streptozotocin-induced diabetic rats. *J Herb Pharmacother* 2003; 3(2): 19-29.
- [14] Swanston-Flatt SK, Day C, Bailey CJ, Flatt PR. Evaluation of traditional plant treatments for diabetes: studies in streptozotocin diabetic mice. *Acta Diabetol Lat* 1989; 26(1): 51-5.
- [15] Sedaqat R, Roghani M, Zarei M. The effect of feeding of Crataegus spp branchlet on serum concentration of glucose and lipid and protection of beta cells in diabetic rats. *J Endocrinol Metab* 2009; in press
- [16] Nitta A, Murai R, Suzuki N, Ito H, Nomoto H, Katoh G, Furukawa Y, Furukawa S. Diabetic neuropathies in brain are induced by deficiency of BDNF. *Neurotoxicol Teratol* 2002; 24(5): 695-701.
- [17] Yildirim O, Buyukbingol Z. Effect of cobalt on the oxidative status in heart and aorta of streptozotocin-induced diabetic rats. *Cell Biochem Funct* 2003; 21(1): 27-33.
- [18] Walker AF, Marakis G, Simpson E, Hope JL, Robinson PA, Hassanein M, Simpson HC. Hypotensive effects of hawthorn for patients with diabetes taking prescription drugs: a randomised controlled trial. *Br J Gen Pract* 2006; 56(527): 437-43.
- [19] Chang WT, Dao J, Shao ZH. Hawthorn: potential roles in cardiovascular disease. *Am J Chin Med* 2005; 33(1): 1-10.
- [20] Zhang Z, Chang Q, Zhu M, Huang Y, Ho WK, Chen Z. Characterization of antioxidants present in hawthorn fruits. *J Nutr Biochem* 2001; 12(3): 144-52.
- [21] Machha A, Achike FI, Mustafa AM, Mustafa MR. Quercetin, a flavonoid antioxidant, modulates endothelium-derived nitric oxide bioavailability in diabetic rat aortas. *Nitric Oxide* 2007; 16(4): 442-7.
- [22] Vessel M, Hemmati M, Vasei M. Antidiabetic effects of quercetin in streptozocin-induced

- diabetic rats. Comp Biochem Physiol C Toxicol Pharmacol 2003; 135C(3): 357-64.
- [23] Su HC, Hung LM, Chen JK. Resveratrol, a red wine antioxidant, possesses an insulin-like effect in streptozotocin-induced diabetic rats. Am J Physiol Endocrinol Metab 2006; 290(6): E1339-46.